

μητρός, καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἡ Σωσάννα ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς νεογνόν, ὅπερ ἔσφιγγε τρυφερώτατα ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καὶ κατεκάλυπτε δι' ἀσπασμῶν καὶ δακρύων.

Τὸ νεογνὸν ἐκεῖνο ἦτο θυγάτριον.

Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἡ ἀσθενεστέρᾳ βοήθεια, ἡ ἀπλουστέρᾳ νοσηλεία τῆς μᾶλλον ἀμαθοῦς μαίας, θὰ ἤρχοντο ἵσως νὰ σώσωσι τὴν Σωσάνναν. τόσον ἰσχυρὰ εἶναι ἡ νεότης καὶ τόσον ἀνεξάντλητους πόρους ἔχει ζωῆς. Ἀλλ' ἡ δυστυχὴς ἦτο μόνη. . . ἀπολύτως μόνη. . . καὶ ἡγνόει. . . Αἱ δυνάμεις αὐτῆς ἀπώλυντο μετὰ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἔρρεε διὰ τοῦ στρώματος καὶ μετέβαλλε τὸ ὑπὸ τὴν κλίνην πεπιεσμένον χῶμα εἰς ἀχνίζον καὶ ὑπέρυθρον τέλμα. Ἡ Σωσάννα καθίστατο βαθμὴδὸν ἀσθενεστέρᾳ. Ἡ καρδιά τῆς ἔπαλλε βραδέως, μορφῇ ἀδιάκριτοι καὶ συγκεχυμέναι διήρχοντο πρὸ τῶν τεθλιμμένων ὁμμάτων τῆς. Αἱ χεῖρές τῆς δὲν ἤσθάνοντο σχεδὸν πλέον τὸ σῶμα τοῦ νεογνοῦ.

— Θεέ μου! . . . Θεέ μου! ἐψιθύρισεν ἡ δυστυχὴς νέα. . . στείλετε αὐτὸν γρήγορα.

Ἐπὶ τέλους, ἐλαφρὸς κρότος ἠκούσθη ἐν τῇ καλύβῃ. Ἦτο ὁ Νικόλας.

— Ὁ αὐθέντης ἔρχεται, ἐκραύγασεν ὁ παῖς εἰσελθὼν. . . Ὀλίγη ὑπομονή. . . Εἰς ὀλίγα λεπτά εἶναι ἐδῶ.

Παρήλθον ἕτερα πέντε λεπτά. Τὸ αἷμα εἶχε παύσῃ σχεδὸν ῥέον· αἱ φλέβες τῆς δυστυχοῦς δὲν περιεῖχον ἄλλο. . . Ἡ ψυχὴ τῆς θνησκούσης ἐπλανᾶτο ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς, ὡς χρυσαλλίς ἐπὶ ἀνθους, ὅπερ ἐτοιμάζεται ν' ἀφίση.

Ὁ κόμης εἰσῆλθεν ἐν τῇ πτωχῇ καλύβῃ.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΔΡΕΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

*Ἐσπέρα εἰκοστὴ πέμπτη.

Χθὲς τὴν νύκτα, μοὶ διηγείτο ἡ Σελήνη, ἔβλεπον ἐπὶ τινος πόλεως τῆς Κίνας· αἱ ἀκτίνες μου ἔπιπτον ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ γυμνῶν τῆς τειχῶν, ἅτινα σχηματίζουσιν ἐκεῖ τοὺς δρόμους, ἀλλὰ αἱ πύλαι ἦσαν κλεισταί, διότι τί τοὺς μέλει τοὺς Κινέζους διὰ τὸν ἕξω κόσμον; Τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἐσκέπαζον πυκνὰ παραπετάσματα, παντοῦ ἐρημία, μόνον δὲ τὰ ἱερὰ ἐφωτίζοντο καὶ ἔξωθεν ὑπὸ ποικιλοχρῶν κανδυλῶν.

Ἐκεῖ μέσα ἐθαύμαζον τὴν πολυτέλειαν· πολύχρωμοι λαμπτήρες ἐφώτιζον τὰ κατὰ χρυσα πλαίσια εἰκόνων παριστάντων τὰς εὐεργεσίας τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἀπέναντι δ' ἐκάστης τούτων ἵστατο καὶ χάλκινον πρόπλασμα τοῦ οἰκείου θεοῦ, πρὸ τοῦ οἵου ἦτο ἐστημένος

βωμὸς κατὰφορτος θυσίων, ἐξ ἀνθέων καὶ σφακτῶν ζώων· ὅλα ὅμως αὐτὰ σχεδὸν ἐχάνοντο ἐν μέσῳ τῶν πολυτελῶν καὶ ποικίλων παραπετασμάτων καὶ σημαίων, ἅτινα ἔφθανον σχεδὸν μέχρι τοῦ ἐδάφους.

Ὑπεράνω ὅμως τούτων ὅλων, ἵστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ Φοῦ, τῆς μεγίστης θεότητος τῶν Σινῶν, ἐνδεδυμένον χιτῶνα ἐκ κιτρίνης μετάξης, διότι τὸ χρῶμα τοῦτο εἶνε ἱερὸν παρὰ τοῖς Σίναϊς.

Εἰς τὸν βωμὸν τῆς θεότητος ταύτης ἐγονυπέτει νεαρὸς ἱερεὺς, ὅστις ἐφαίνετο βεθυθισμένος εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ ἀναμφιβόλως κῆποιαν ἀμαρτίαν θὰ διέπραξε, διότι αἱ παρεαὶ τοῦ ἦσαν κόκκιναι, αἱ δὲ ὑποκλίσεις τοῦ βαθύτεροι ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν.

Τί σοῦ ἐμελλε δυστυχῇ Σοῦ-Χούγκ, διελογίζετο, νὰ γίνῃς παπᾶς! καλλίτερα θὰ ἦτο δι' ἐσὲ νὰ εὕρισκεσαι ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ τῶν ἡνθισμένων κήπων, παρὰ ἐδῶ, μετὰ τῶν καπνίζουσῶν λαμπάδων. Πόσον εὐτυχέστερος θὰ ἦτο κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην, ἐὰν εὕρισκεσο ἐπὶ πολυτελοῦς τραπέζης! Τόσον μεγάλη εἶνε ἡ ἀμαρτία σου, ὥστε νὰ πρόκειται νὰ σὲ καταδικάσουν οἱ ἀμείλικτοι Θεοί! Καὶ ὅμως τί ἔπαινε ὁ δυστυχὴς; εἶχε θερμὸν ἀκόμη τὸ αἷμα· ἐγὼ ὅμως ἐγνώριζον ποῦ ἐπλανᾶτο ὁ νοῦς του. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως, ἐντὸς τῆς αὐλῆς ὠραίου σινικοῦ οἰκίσκου ἐκάθητο ἡ λοξόφθαλμος Πέ! ἡ γαίρε τὰς χεῖρας καὶ ἔτριζε τὸ ἀτλάζιον τῆς πολυτελοῦς περιβολῆς τῆς· ἔμπροσθέν τῆς εἶχεν ἐπὶ τινος πλεκτοῦ σκίμποςος ἰχθυοδόχην ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀφηρημένη ἔψαυε δι' ἀργυροῦ μικροῦ ραβδίου τοὺς χρυσοὺς ἰχθῦς· πέριξ τῆς ἀνέδιδον μεθυστικὴν εὐωδίαν οἱ καμινίσκοι, οἱ ἱασμοί, καὶ ἄλλα ἄνθη, ἐνῶ ἐκεῖνη ἐξηκολούθει νὰ ρεμβάζῃ ἦτο λευκὴ εἰς τὸ πρόσωπον, ἀκόμη δὲ περισσότερον εἰς τὸν τράχηλόν τῆς· οἱ πόδες τῆς ἦσαν, ὅσον δύνασαι νὰ φαντασθῇς, μικροί, τὰ δὲ μεταξωτὰ σανδαλῖά τῆς τὴν ἐστένευον· ἀλλ' ἡ καρδιά τῆς ἐστενοχωρεῖτο ἀκόμη περισσότερον· ἐξήλεσε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰχθῦς, οἱ ὅποιοι ἠδύναντο μίαν ἡμέραν νὰ ἐλευθερωθῶσιν, ἐνῶ ἐκεῖνος ποτέ· καὶ ὁ νοῦς τῆς ἐπλανᾶτο εἰς τὸ ἱερὸν, ἀλλ' ὅχι διὰ τὸν Φοῦ, ἐννοεῖς οὐ διατί! Δυστυχὴς Πέ! καὶ καὶ σὺ Σοῦ-Χούγκ, ἀκόμη δυστυχέστερε, αἱ ἀκτίνες σου σὰς χωρίζουν, ὡς τὸ ξίφος τῶν Χερουβείμ.

..

*Ἐσπέρα εἰκοστὴ ἕκτη.

Ἰδοὺ τί μοὶ διηγῆται τὴν ἐσπέραν ταύτην ἡ Σελήνη:

— Ἦτο, λέγει, νηνεμία, τὸ δὲ ὕδωρ τόσον καθαρὸν, ὅσον καὶ ὁ ἀήρ διὰ τοῦ οἵου οὐρανοδρόμου· ἄνευ κόπου παρηθύνουν θαυμάζουσα τὰ δάση τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης! τί παράδοξα φύλλα ποῦ ἔχουν ἐκεῖ τὰ δένδρα, οἱ κορμοὶ εἶνε πολὺ παραδοξότεροι ἀκόμη· ἀμέριμνοι οἱ ἰχθῦς κολυμβοῦν καὶ σαιμποῦν τὰς κορυφὰς τῶν.

Εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἐπάνω ἐπέτων

πολυάριθμοι γλάροι· αἶφνης ὁ εἰς τούτων κατέρχεται με ἀστραπιαίαν ταχύτητα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν μετριάζει καὶ τέλος ἀνοίγει τὰς πτέρυγας καὶ ἡσύχως ἐπικάθηται τοῦ ὕδατος· ἐγείρει τὴν μικρὰν τοῦ κεφαλῆν, καὶ τὴν κρύπτει σχεδὸν πλαγίως μετὰ τῶν πτερύγων του, ἐνῶ τὸ ὕδωρ βρέχει κατὰ μήκος τὴν λευκὴν τοῦ κοιλίαν· κάθεται ἐκεῖνος καὶ ἀναπαύεται, μόλις δὲ τὴν πρῶταν, ὅτε πλέον ἐκρύβην εἰς τὰ σύννεφα τῆς Ἡοῦς, τὸν εἶδα νὰ ἀναλάβῃ καὶ περιχαρὴς νὰ πετάξῃ νὰ φθάσῃ τὴν ἡδὴ πολὺ μακρὰν εὕρισκομένην συντροφίαν του.

X.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:

Ettore Dominici Ἡ ΠΡΟΙΞ, οἰκογενειακὸν δῶμα εἰς πράξεις τρεῖς, μετάφρασις Γεωργίου Κ. Σφήκα μετὰ προσομιῶν ὑπὸ Σπ. Δε-Βιάζη. Τιμᾶται δραχμῆς. Ἐν Ζακύνθῳ.

Ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Ἰωακείμ Βαλαδάρης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσὴν τῶν ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ, ὧν τὰ περιεχόμενά εἰσιν:

Α' Ἡ Καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου. — Β' Μία περὶ τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου παράδοσις. — Γ' Τὸ Ἀραβάνιον — Δ' Τὸ ἀπροσδόκητον μέλλος ἢ εἰς ἡγεμόν τῆς Βλαχίας. — Ε' Ἡ ἀλληλογραφία παρὰ τοῖς Μικρασιανοῖς. — ΣΤ' Ἀραβὸν καὶ γάμος ἐν Ἰκονίῳ. — Ζ' Σκέψεις Μικρασιάτου περὶ τῆς ἐν Τήνῳ πανηγύρεως. — Η' Ὁ ἀπολιθωθεὶς ποιμὴν. — Θ' Περὶ τοῦ Ἰκονίου. — Ι' Ὁ ἀνθρωπος καὶ ὁ Λέων. — ΙΑ' Ὁ Ἀγίος Βασίλειος. — ΙΒ' Μεταλλεῖον τοῦ Ταύρου. — ΙΓ' Ὁ Νασρεδδὴν Χώζας. — ΙΔ' Σελίδες ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων. — ΙΕ' Ἡ ἀγῶν. — ΙΣΤ' Οἱ συνεταριζόμενοι. — ΙΖ' Ἀπὸ Ἰκονίου εἰς Κωνσταντινούπολιν. — ΙΗ' Μενδρεσάδες καὶ Σοφτάδες. — ΙΘ' Οἱ σεισμοὶ κατὰ τοὺς Ἀσιανοὺς. — Κ' Ἐπιστολαὶ δούλου Ἑλλήνου.

Τὰ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ἀπαρτισθῶσιν ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν 16 εἰς σχῆμα 16ον, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν ὁρίσθη διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἐν μὲν τῷ Ἑσωτερικῷ δραχμὰς 2, ἐν δὲ τῷ Ἐξωτερικῷ εἰς φράγκα χρυσὰ 2.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

Εὕρισκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν:

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Θ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

Α'

ΝΑΘΑΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ

Μετὰ εἰκονογραφίῶν.

Τιμᾶται δραχ. 3 (ἐλεῦθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 5.

Β'

ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

Ῥοδαὶ Ἀλκαῖκαί.

Τιμῶνται δρ. 1 (ἐλεῦθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 2.

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΓΑΜΟΣ

Τιμᾶται δρ. 1,50 (ἐλεῦθ. ταχυδρ.).